

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 45.

Niende Session.

24de Møde.

Tirsdagen den 10de November Aften Kl. 6 $\frac{1}{2}$.

(Fortsat.)

Mr. P. Bruun (forts.): Bestemmelsen er ogsaa unødvendig; hvor man har Gulstøppe, kan man blot stille en løs Plade foran Kaffelovnen; den vil gjøre den samme Nytte som det foreslaaede Jern paa 18 Tommers Brede. Det er i det Hele taget, synes mig, Detailbestemmelser, som man hellere skulde lade gaae ud. Imidlertid lægger jeg ikke saamegen Vægt derpaa som paa mit Forslag til § 15. Endnu skal jeg tillade mig at tilføie, at naar jeg i det Hele har stillet disse 2 Forslag tilligemed et Par andre, saa ere de alle stillede i den Hensigt at tilveiebringe Lempelser i Lovene for den Private. Der er ikke ved Sagens første Behandling blevet udtalt forskjellige Anskuelse herom i Thinget. Jeg har altsaa ikke kunnet vide, om jeg stod ene med en saadan Betragtning eller om den deles af flere eller færre Medlemmer af Thinget. Jeg har derfor været nødt til at stille Forslagene for at komme til Kundskab herom, uagtet jeg ellers ugjerne har villet sjerne mig fra de øvrige Medlemmer af Udvalget.

D. Nielsen: Jeg vil blot erklære, at jeg er ganske enig med den ærede Minister i det af ham nu Fremførte.

Orienter: Det er med Hensyn til det Underrindingsforslag til § 26, som den 5te Lands-tingsmand for 7de Kreds (Nyholm) og jeg

have stillet, at jeg vil tillade mig at ytre mig. Dette Forslag gaaer ud paa, at den i bemeldte Paragroph Justitsministeriet tiltænkte Bemyndigelse til at give Dispensationer fra de i den foranstaaende Deel af Lovene fastsatte Bestemmelser ikke skulde indrømmes, og at altsaa Paragraphen skulde gaae ud, og jeg skal tillade mig at anføre de væsentligste af de Motiver, der have bevæget mig til at tage Deel i dette Underrindingsforslag. Jeg troer, at det paa en Tid, da den almindelige Stemning er for at sjerne Anledningerne til Dispensationer fra Lovene og alle de Misligheder, der følge med Bevillingsvæsenet, er noget betænkeligt, om jeg saa maa sige, at skabe en ny Anledning til en betydelig Forøgelse af de Leiligheder, hvorved der kan blive Spørgsmaal om at meddele Dispensationer. Hvis jeg kunde ønske at bidrage til at virke til en yderligere Over for at naae en Afkæffelse af de hemmelige Erklæringer, saa vilde jeg bidrage til, at § 26 blev staaende, idet jeg troer, at i saa Fald vilde Trangen til at see Hemmeligholdelsen af Erklæringer hævet i allerhøieste Grad forøges og give sig tilkøende rundt om i Landet. Men jeg ønsker ikke ad den Vej at arbejde til det Maal, som jeg ellers meget ønsker at naae. Jeg indseer meget vel, at i en Lov, der, saaledes som den nærværende, indlader sig paa Specialiteter, kan der, naar ingen Dispensation kan gives, virkelig opstaae Tilfælde, hvor man maa indrømme, at Ubillighed er tilstede; men jeg troer tillige, at denne Mislighed er i sine Virkninger og i sin Betydning mindre end den Mislighed, der vil opstaae, naar Dispensationer kunne gives, thi det vil jo dog let indsees, at den vedkom-